

РЕШЕНИЕ

№ 28871

гр. София, 17.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мариана Маркова

при участието на секретаря РОЗАЛИЯ РАДЕВА и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **5487** по описа за **2026** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на процесуален представител на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите /НАП/ срещу решение № 1229/08.04.2026г., постановено по НАХД № 14213/2023 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 132 състав. С решението е отменено Наказателно постановление /НП/ № 840602-Е./24.07.2025 г., издадено от изпълнителния директор на НАП, с което на „Поло 11“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв. на основание чл.110, ал.1 от Закона за хазарта (ЗХ). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба като неоснователна. Прокурорът намира, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението

е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав не споделя.

От фактическа страна е прието в обжалваното решение, че на 14.06.2025 г. била извършена проверка на игрална зала за организиране на хазартни игри, наоѓаща се в [населено място], [улица] стопанисвана от дружеството – жалбоподател, имащо лиценз за организатор на хазартни игри с игрални автомати. В хода на проверката в игралната зала било установено лицето Р. О. С.. След удостоверяване на личността на лицето по представен документ за самоличност била извършена справка в регистъра по чл. 10г, ал. 1 от ЗХ и било установено, че лицето е било вписано в същия. За извършената проверка бил съставен Протокол № 0005802/14.06.2025 г. На 24.06.2025 г. бил съставен от свидетеля В. В. Р. в качеството му на актосъставител и заемащ длъжност „старши инспектор по приходите“ в НАП АУАН № F./24.06.2025 г., в който било прието, че дружеството-жалбоподател е нарушило разпоредбата на чл. 45, ал. 2, т. 7 от ЗХ, тъй като не е изпълнило задължението си да не допуска в игралната зала присъствието на лица, вписани в регистъра по чл. 10г, ал. 1 от ЗХ. В АУАН не били посочени дата или място на извършване на нарушението, а в началото било уточнено само, че актът е съставен за това, че на 14.06.2025 г. в 23,50 ч. е извършена проверка на търговски обект – игрална зала за организиране на хазартни игри, наоѓащ се на адрес: [населено място], [улица], стопанисван от жалбоподателя. АУАН било връчено на същата дата на упълномощен представител на дружеството. В срок постъпили възражения от жалбоподателя срещу съставения акт. При сходни изводи от правна страна на 24.07.2025 г. било издадено обжалваното наказателно постановление от изпълнителния директор на НАП. В същото било прието, че на 14.06.2025 г. в [населено място] жалбоподателят е извършил нарушение на чл. 45, ал. 2, т. 7 от ЗХ, като на основание чл. 110, ал. 1 от ЗХ на дружеството била наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева.

От правна страна районният съд намерил, че при съставяне на АУАН е допуснато съществено процесуално нарушение, доколкото не са посочени изрично датата и мястото на нарушението, а за първи път подобна индивидуализация е направена чак в НП. Отбелязано е в мотивите на оспореното решение, че в съдържанието на АУАН не се сочи датата и място на нарушение, а извеждането на извод, че същите недвусмислено се подразбират предвид вписаните дата и място на проверка от органите по приходите представлява тълкуване на задължителни реквизити в АУАН, което е недопустимо. Отделно от това, дори чрез тълкуване не винаги еднозначно може да се изведе датата на нарушението, доколкото съобразно посоченото същото се е изразило в неспазване на задължението да не се пускат в игралните зали лице, което е вписано в регистъра по чл. 10г, ал. 1 от ЗХ. В този смисъл чисто житейски е възможно лицето да е било допуснато до игрална зала в късните часове преди полунощ, а проверката се е случила няколко часа по-късно – след полунощ и явявайки се на следващия ден. В този смисъл дори чрез тълкуване на посоченото време на проверката, което съдът пак отбелязва като недопустимо, не винаги може да се стигне до еднозначен извод за датата на нарушението. Дори да не се приеме горното, видно от вписаното в

АУАН мястото на проверката е индивидуализирано като игрална зала с посочен адрес в [населено място]. В НП е посочено, че игралната зала се намирала в [населено място]. Районният съд не се съгласил с твърдението, направено от страна на административнонаказващия орган, че става въпрос за техническа грешка. Посочено е в мотивите на оспореното решение, че никъде в АУАН не е вписано, че проверката е извършена в [населено място] и никъде не е посочен адресът на игралната зала с друго обозначение, различно от направеното в [населено място]. В НП за първи път е прието, че нарушението е извършено в [населено място], като е посочено, че проверката е станала в игрална зала в [населено място]. Позоваването на съставения протокол за проверка и знанието на жалбоподателя, че проверката се е случила именно в [населено място] не санират пропуска и разминаването, доколкото не може чрез препращане към друг съставен документ или чрез презюмирано знание у наказания да се извежда задължителен реквизит на АУАН. Горепосочените пропуски са довели до накърняване на императивни законови разпоредби и ограничаване на правата на нарушителя да разбере параметрите на административнонаказателното обвинение. Посоченият недостатък на развитата се административнонаказателна процедура представлява съществено нарушение на процесуалните правила, опорочило изначално административнонаказателното производство и съставляващо основание за отмяна на атакуваното наказателно постановление. Районният съд намерил, че не може да намери приложение чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, доколкото непълнотата и разминаванията са съществени, а приемането на

извода, че същите може да се отстранят в НП би означавало, че лицето се явява санкционирано с непълно проведена административнонаказателна процедура, а именно такава, включваща единствено издаване на НП. Доколкото в хода на административното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, свързани с неспазване на процедурата по ангажиране на административнонаказателната отговорност и предвид гореизложените пропуски, районният съд намерил, че е налице основание за отмяна на обжалваното наказателно постановление, без да е необходимо спорът да се разглежда допълнително по същество.

Настоящият състав не споделя този извод. Разпоредбата на чл.53, ал.2 ЗАНН предвижда, че наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Последната в случая не подлежи на изследване, тъй като отговорността на юридическите лица е обективна. Другите два елемента са несъмнено изяснени. Нарушител е дружеството, срещу което е издадено процесното НП, което обстоятелство се установява безпротиворечиво от събраните писмени доказателства и свидетелски показания, а не е и отричано от същото дружество – както в подаденото възражение в производството по издаване на НП, така и пред съда. Извършването на нарушението е също несъмнено и безпротиворечиво установено – в игралната зала, за която на дружеството е издаден лиценз за организиране на хазартни игри, е установено лице, вписано в регистъра по чл.10г от ЗХ. Недоказани, а и ирелевантни са твърденията за възможни технически дефекти, пречещи проверката от организатора на хазартни игри. Съгласно чл.45, ал.2, т.7 ЗХ, за нарушение на която е наложена имуществена санкция в случая, в игралните зали и в игралните казина не се допуска присъствието на лица, вписани в регистъра по чл. 10г, ал. 1 от същия закон. Без значение са моментът на извършване на проверката в посочения регистър и моментът на извършване на проверка от орган по приходите, съответно – изтеклото време между тях, както и начинът, по който организаторът на игрите се осведомява за наличието на забрани измежду посочените в чл.45, ал.2 ЗХ за посетителите в залата. Недопускането им в последната е отговорност на организатора и неизпълнението на това му задължение в случая е еднозначно установено.

Процесуалните гаранции за правото на защита не са самоцел, а са предназначени да осигурят тази защита. В случая тя е реализирана в пълнота, но е обективиран фактическият състав на нарушението, за което е наложена предвидената в чл.110, ал.1 ЗХ санкция в минималния ѝ размер.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК следва да бъде уважено искането на касатора за юрисконсултско възнаграждение. Размера на възнаграждението съдът определя на по 130 лева за всяка инстанция съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, издадена на основание чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ. Съгласно чл.3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България (ЗВЕРБ), решение (ЕС) 2025/1407 на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и Регламент (ЕС) 2025/1409 на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на Регламент (ЕО) № 2866/98 по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е еврото, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, сумата на възнаграждението следва да бъде превалутизирана и възлиза на 132,94 евро. Тя е дължима на НАП, което е юридическо лице съгласно чл.2, ал.2 от Закона за НАП.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1229/08.04.2026г., постановено по НАХД № 14213/2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 132 състав и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 840602-F./24.07.2025 г., издадено от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.

ОСЪЖДА „ПОЛО 11“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите сумата 132,94 евро (сто тридесет и две евро и деветдесет и четири цента) – юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.